

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Vi har jo allerede gjort noget ved at tage nogle helt konkrete initiativer, og så må vi jo håbe på, at de sagsbehandlere, de socialrådgivere, der sidder ude på socialforvaltningerne, bliver efteruddannet, at de bliver opkvalificeret til den opgave, de skal varetage, så de magter opgaven.

Da vi forhandlede anbringelsesreformen, var satspuljepartierne meget enige i, at det var utrolig vigtigt, at sagsbehandlerne på området blev efteruddannet og opkvalificeret, og der blev faktisk sat midler af til det, for der var jo netop eksempler på, at der havde været en masse fejlbehandling på hele anbringelsesområdet.

Vi må jo gøre det samme på alle andre områder, og det er der sat penge af til, vi er i fuld gang med det derude.

(Kort bemærkning).

Line Barfoed (EL):

Jeg er meget enig i, at flere penge til kommuner og efteruddannelse af sagsbehandlerne klart er en fordel. Man kan så undre sig over, at man giver nogle penge med den ene hånd, og med den anden hånd er regeringen og Dansk Folkeparti så ude og stramme utrolig meget på kommunerne, så de ikke har penge.

Anbringelsesreformen rummede jo også en detailstyring, som partierne, når vi snakker kommunalt selvstyre, synes går for langt, men det kan man jo så afveje over for hinanden. Selv om man siger, at lige på anbringelsesområdet sætter vi penge af til efteruddannelse, så er der jo en masse andre områder inden for det sociale, hvor det, der sker i øjeblikket, altså er, at de, der er så heldige at være medlem af en patientorganisation, fagforening osv., muligvis kan trække på nogle bisiddere. Dermed får man en udvikling i retning af, at folk skal have en advokat eller en socialrådgiver med for at få deres ret.

Hvad vil Dansk Folkeparti gøre i forhold til den udvikling? Der er det jo ikke nok med efteruddannelse på anbringelsesområdet.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Vi så helst, at der slet ikke var nogen grund til at klage over de afgørelser, der bliver truffet af kommunerne, men jeg tror også, at man aldrig nogen sinde kan lave et perfekt system, som er hundrede procent fejlfrit, for som sagt er det mennesker, der sidder ude bag skrivebordene

og behandler de sager, og mennesker er forskellige.

Jeg har selv fungeret som bisidder i flere sager, og det, jeg har mødt af problemer, er, at der ikke har været nogen forståelse mellem sagsbehandleren og klienten, at der har været en dårlig samtale de to personer imellem, og hvis det først starter skævt, så vil det gå skævt. Jeg tror, det har meget stor betydning, at det personale, der skal tage sig af den her opgave, er klædt godt på til opgaven. Det må være det første skridt.

Så vil jeg sige: Det er kedeligt, vi har alle de klager, men det viser jo så også, at klagesystemet faktisk virker. Folk bruger vores klagesystem, og det er godt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til den næste ordfører, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Forslaget forudsætter, at borgere har omkostninger ved at benytte det administrative klagesystem på det sociale område, og at det kræver professionel hjælp at vinde en klagesag over det sociale system. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Det administrative klagesystem er netop helt gratis. Det koster kun et frimærke, en mail eller et telefonopkald at klage, og borgeren behøver ikke professionel hjælp for at få medhold.

I det administrative klagesystem gælder undersøgelsesprincippet, og det betyder, at det er klagemyndighedernes ansvar at sørge for, at der bliver indhentet tilstrækkelige oplysninger til at træffe en korrekt afgørelse om den hjælp, borgeren har ret til.

En borger, der klager over en kommunal afgørelse til et socialt nævn eller til Ankestyrelsen, har derfor ikke behov for professionel bistand, men kan blot sende en klage. Klagemyndigheden skal så oplyse sagen, og borgeren behøver altså ikke afholde udgifter i den sammenhæng.

Regeringen lægger også vægt på, at klagesystemet i sociale sager er enkelt og gratis, det er det i dag, og det ønsker vi fra konservativ side ikke at lave om på. Vi vil ikke risikere en domstolslignende behandling af klagesagerne på det sociale område, hvor professionel bistand forventes som en forudsætning for en klage, og hvor parterne forventes selv at fremlægge materiale og argumentere for afgørelsernes indhold. Konsekvensen bliver over år, at man så skal have professionel hjælp, og at det offentlige bliver ens modstander. Vi ønsker ikke at havne i den situa-